

עיה ב' עושיע ארית
 סימן רמ סעיף (ו)
 [ח]:
 עין ב' מו"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה יח סמג
 עשין יח עושיע ארית
 סימן עב סעיף ב'
 עין ד' מו"י ס"ג עושיע
 ס"ג סעיף ח'
 עיה ה' רמ"י ס"ג מהל'
 ברכות הלכה ט'
 סמג עשין כו עור ש"ע
 ארית ס"י עד סעיף ד'
 ובכ"י ר"ז סעיף ג' [ו] וי"ד
 ס"י שבת סעיף ח':
 עיה ו' מו"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה יח סמג
 עשין יח עור ש"ע ארית
 סימן עב סעיף ג'
 פ' ח' מו"י ס"ג הל' יח
 עושיע ס"ג סעיף ד'
 פ"א פ' מו"י פ"א מהל'
 ארית ס"ג סמג
 לארין ק"ש עושיע ארית
 פ"ב י' מו"י ס"ג מהל'
 ק"ש הל' טו סמג
 עשין יח עושיע ארית
 ס"י ע"ה סעיף ח'
 פ"ב כ' מו"י פ"א מהל'
 ארית ס"ג סמג
 עושיע [ע"ה סעיף עושיע
 ארית ס"י כ"ה סעי' ח'
 פ"ד ל' [מ"י] ע"ה סעיף
 ארית ס"י ע"ה סעיף
 כ' ועושיע ארית ע"ה ס"ג
 פ"ה ס' נ' מו"י ס"ד מהל'
 תפילין הל' ט' סמג
 עשין כ"ה עושיע ארית
 ס"י מ' סעיף ח'
 פ"ו ס' מו"י ס"ד מהלכות
 תפילה הל' יח סמג
 עשין יח עושיע ארית ס"י
 לו סעיף ח' :

אימא בכובע שלא כנגד ראשו שהרי צרייתא דלעיל מני תני
 תחת מראשותיו ולא פריך מיניה משום דמלינין לפרושי שלא כנגד
 ראשו ואומר (י) הרב דל"כ מאי איריא בכובע אפילו שלא בכובע נמי
 אלא ש"מ דמיירי אפילו כנגד ראשו
 ומ"מ קשיא לישי דמיירי בראשו
 עמו דבעיא כלי בתוך כלי ול"ע:
שנים שהיו ישיבים במטה . וח"ת
 והלא רואה ערות עלמנו וי"ל
 שיוציא ראשו לחוץ וח"ת והרי לבו
 רואה את הערות וי"ל דקסבר לבו
 רואה את הערות מותר אי נמי חוץ
 בצגדו כנגד לבו :

והתניא היה יסן במטה ובני
 ביתו וכו' . פי' רש"י
 אשמו בכלל ביתו ולא נהירא חדא
 דלא אשכחן אשמו *דמקריא בני
 ביתו ועוד לפירוש הול"ל והא
 קמי כחן כיון דלצרייתא דלעיל
 קאי אכל מדקלמר והתניא משמע
 דצרייתא אחרת היא ואומר הר"ר
 יוסף דגרסינן היה יסן במטה ואשמו
 ישנה בלדו לא יחזיר פניו ויקרא אל"כ
 היתה טלית מפסקת בינו לבניה :
 ומשמש

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש אא"כ היתה טלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 ישן במטה (י) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש אא"כ היתה טליתו
 מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא : אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע : אמר מר 'אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד
 ותינוק בן מ' שנים ויום אחד איכא דאמרי "תינוקת בת י"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שתים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי ששים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי החס אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מדתינהו אלא היכא דאיתמר איתמר ודיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער : א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר ששת למה מנה הכתוב תכשימין שבחוץ עם תכשימין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף *אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 גהרות וכתוב *תגל ערוחק וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא' *כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 *שנא' *שערך כעדר העוים : אמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו היו *דורשי חמורות אמרו *והיו חייך
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיביע הגחה כספר תורה
 קמ"ל : ואמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעמש ורק
 ומשמש

מן העכברים ומן הגנבים טפי עדיף להו מצוינו: **בכובע** . הוא הכיס
 שלהם : **למורשא דכובע** . שהתפילין נכרין בצליטתן בקצה הכיס והוא
 כמורשא : **לייר לכו בכילתא** . ביריעה הפרוסה סביב'ו מטחו קושרין:
ומטיק למורשהון לבר . צליטת הקשר תורה אור
 שהתפילין צולטין מן היריעה היה
 הופך ללד החוץ ולא ללד המטה :
אשריפא . הסכל : **יום טבילה סוה** .
 יום טבילה אשמו דהוה ליה ליל
 תשמיש והיינו כשמואל דאמר אפילו
 אשמו עמו : **ולאגמורין הלכה למעשה** .
 מה שזני להביאם לו לא עשה אלא
 ללמדני הלכה לעשות מעשה כשמואל:
ואפילו אשמו עמו . (ד) שיחזיר פניו
 דכל זמן שהן פונים פנים כנגד פנים
 פשיטא ליה דאסור דליכא הרהור
 נגיעת ערוה על ידי אברי תשמיש :
אשמו כגופו . ורגיל בה וליכא הרהור
 כולי האי : **בשלמא לרב יוסף** . דאמר
 אשמו היא דשירא אבל אחר לא מתיר
 להו למתניתא הא בראשון הא בחדא
 והא דקתני בני ביתו אינו אשמו: **היה יסן**
במטה ובני ביתו . ואשמו בכלל
 ביתו: **לדידי נמי** . בין אשמו בין אחר
 פלוגתא דהני תנאי היא : **הא איכא**
עגבות . דנגעי אהדי: **וקולא חלסה**
ערומה . ואף על פי שערס אסור
 לכרך אשה יושבת מותרת שבישיבה
 פניה שלמטה מוכיחם בקרקע : **אכל**
לא האיש . מפני שהבנים והגיד
 צולטין ונראין ואף על פי שמגולות
 עגבות' והיינו סייפתא : **כגון שהיו**
פנים טוחות . דצוקות ומכוסות
 בקרקע טוחות משמע לאון ששיעור
 טיח חלק שאינה צולטת אפלטירי"א
 בלעו : **בה של וכן משע** . שהוא זמן
 שהן צאין לכלל ביאה : **בה י"א וכן**
י"ב . זמן שהן צאות לכלל שערות
 ושדיהן נכונים שמסס ואילך צאות
 לכלל [ביאה] שאדם מתאוה לכן :
הסס אמר רבא . גבי תפילין תחת
 מראשותיו דקאמר שמואל אפי'
 אשמו עמו הלכה כשמואל : **הכא** .
 גבי שנים שהם ישיבים דקא שרי
 שמואל בראשו עמו מאי : **מתחא**
מתנינאו . באריגה אחת *ארגתם :
י"א שערו כנגדו . סנקב בגדו כנגד
 זקן התחתון וי"ל מן השער סנקב
 מהו מי הוי ערוה לקרות ק"ש כנגדו
 או לא : **שער שער** . כלומר מה
 צק : **לאסתכלי בה** . אם אשתו
 איש היא : **תכשיטין כפנים** . כוונת
 דפוס של בית הרחם שהיו עושין
 לבטותיה וטוקבין כותלי בית הרחם
 כדרך שטוקבין את האזנים ותוחבין
 אותו כדי שלא יזדקקו להן זכרים :
עס תכשיטין שכתון . אלעדה ולמיד
 הן הביאו אותן על כפרת הרהור
 עזירה שנסתכלו צבטות מדין: **לאשמו**
ולק"ש . אם טפח מגולה בה לא
 יקרא ק"ש כנגדה : **שוק** . *באשת
 איש : **ערסו** . להסתכל וכן בראשו
 לק"ש : **גלי שוק** . וכתוב בתורה תגל
 ערוחק : **קולך ערב** . קשרים וסחומים הכלולים בתורה דורשי חמורות גרסינן והיא היא : **זה הסולס תפיליו** .
 שהתורה חייב של אדם (ה) ורמו לך הכתוב שיתלו חיייו : **ברצועה** . והקצילה למטה נגלי הוא להם אבל תולה הוא אותם בקצילה ותהא
 הקצילה מונחת על היסוד והרצועה למטה : **כניסתא חלסה** . בתוך תיקון היו ותלה התיק : **שגיסא** . ריט"י"ר בלעו פעמים שאדם מוילא
 מגופו לפיו נפיתה מתוך שזבוע וריחה כריח המחלל שאלכ : **פיסק** . בלתי"ר בלעו ח"ך מלקוחיו פותח להוציא רוח הפה מלא כאלס
 שרולה לישן או שעמד משניה: **ונתעמש** . שטרטור"ר בלעו ויש שדורשים גיהק טריריקין גו הקיס שטרילי"ר פיהק פיו הקיס: **ורק** . ע"פ קרקע:

בשאלות רב
 פ"א
 [שבת נד' בי"ה]
 כ"ה ז"ב ק"ל
 ע"ג עד.
 פסגדיו י"א.
 [כחכות סו.
 מנחה כ"ג
 בכורות לה']
 תלה פ"ב
 תשה ג'
 [קדושין פ"א]
 [חולין נ"ה
 סירי"ז ביתר
 ביאור ע"ט]
 שנת סד:
 [קדושין פ"ג]
 [פסחים נד'
 חולין קל"ד]
 [ע"ז"ח ב"ח
 ס"י ע"ה ס"י
 על דכ"י רש"י
 הל"ג]

[שבת קמ"ה ספחים מ"ג
 חולין נ"ח]:

רב נסים גאון
 מסייעא ליה לרב הונא
 דאבר רבהנא
 עגבות אין בהן משום
 ערוה . הא מילתא
 מיפרשא בפ' ב' דמס'
 הלה בנפ' דבני מערבא
 (הלכה ח') הוה אסרה
 עגבות אין בהם משום
 ערוה הוה דאיתמר
 לברכה אבל לחכים אפי'
 כל שרעא אסור להביט
 בהוה דתני המסתכל
 בעקובה של אשה
 כסתכל בבית הרחם
 המסתכל בבית הרחם
 כאילו בא עליה
 והאמר רב ששת למה
 מנה הכתוב
 הכשיטין שבחוץ עם
 תכשיטין שבפנים .
 מפרשי' לה בספ' שבת
 בפ' כמה אשת (ד' סד)
 תקרב את קרבן ה' אמר
 ר' אלעזר עגלי זה דפוס
 של דדין כוסו זה דפוס
 של בית הרחם אמר ליה
 רבא אסור מקרא לא
 שמעת מיניה כוסו כגון
 מקום ומה הגהה כבר
 הוכר